

Fotky

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Čo bolo „teraz“, je už „predtým“, čo malo prísť, už je.
Kreslo, tma a svetlo lampy, človek vie, že vie
o živote sotva viacej,
hoc zvládnuť ho dalo dosť práce.

Prišla si a vravíš hneď, že život nie je med.
Skúšam v hlave pospájať pár duchaplných viet.
Všetko márne.
Jak prázdna fľaša, som na dne.

Vôňu trávy z mojich hôr fotky priniesli až sem,
stôl sa krčí pod ťarchou, takmer líže zem.
Tak málo stačí - stlačíš spúšť a už tú krásu máš.
A keď to bolí, zažneš lampu, hm a spomínaš.

Bol to čas, keď z tepla radšej nevystrčíš nos.
Vietor plieskal do tváre, vybíjal si zlosť.
A my smiešni traja králi
tam v horách všetkému sme sa smiali.

Čo bolo „teraz“, je už „predtým“, čo malo prísť, už je.
Kreslo, tma a svetlo lampy, poď, ukážem ti svet,
ten to spraví.
Pozri, to si ty a to sú tí králi.